

Monstrans

**NIEUWS UIT DE
HEMELSTRAAT**

FSSPX in de BENELUX

BELGIË

1 Antwerpen Priorij van het Allerheiligste Sacrament

Hemelstraat 23, 2018 Antwerpen
Tel. : +32 (0)3 229 01 80
email: hemelstraat.info@fsspx.be

Zon- en feestdagen:

Gelezen H. Mis 7.30
Hoogmis 10.00

Weekdagen

Ma, Di, Wo, Za 7.30
Do, Vr 18.30

Rozenhoedje 18.00 dagelijks
Aanbidding Do 14.30 - 18.30

2 Gent Sint-Amanduskapel

Kortrijksesteenweg 139, 9000 Gent
Tel. : +32 (0)3 229 01 80
email: hemelstraat.info@fsspx.be

Zon- en feestdagen:

Hoogmis 10.00

3 Brussel Christus Koning Priorij

Eendrachtstraat 37, 1050 Brussel
Tel. : +32 (0)2 550 00 20

Zon- en feestdagen:

Gelezen H. Mis 18.30

Weekdagen

Gelezen H. Mis 7.15
Donderdag 8.25

4 Brussel St. Jozefkerk

Square Frère Orban 1040 Brussel
Tel. : +32 (0)2 550 00 20
email: bruxelles.stjoseph@fsspx.be

Zon- en feestdagen:

Gelezen H. Mis 8.00
Hoogmis 10.00

Weekdagen

Gelezen H. Mis 18.00

5 Namen Kapel Saint-Aubain

Rue Delvaux 8, 5000 Namur
Tel. : +32 (0)2 550 00 20

Zon- en feestdagen:

Hoogmis 10.30

Weekdagen

Zaterdag 10.00

6 Quiévrain Carmel du Sacré-Coeur

Rue des Wagnons 16, 7380 Quiévrain
Tel. : +32 (0)65 45 81 65

Zon- en feestdagen:

Hoogmis 10.00

Weekdagen

Gelezen H. Mis 8.00

7 Steffeshausen Heilig Hartkerk

Steffeshausen 5, 4790 Burg Reuland
Tel. : +32 (0)80 46 00 13

Zon- en feestdagen:

Hoogmis 9.30

NEDERLAND

8 Gerwen Priorij St. Clemens

Heuvel 23, 5674 RR Nuenen -Gerwen

Tel. : +31 (0)40 283 45 05

Zon- en feestdagen:

Hoogmis 10.30

Weekdagen

Ma, Di, Do 18.30

Wo, Vr 7.15

Za 8.30

9 Leiden Kapel Onze Lieve Vrouw van de Rozenkrans

Sumatrastraat 197, 2315 Leiden

Tel. : +31 (0)40 283 45 05

Zon- en feestdagen:

Hoogmis 10.30

Weekdagen

Vr 19.00

Za 9.00

10 Utrecht Sint Willibrordkerk

Minrebroederstraat 21, 3512 GS

Utrecht

Tel. : +31 (0)40 283 45 05

Zon- en feestdagen:

Hoogmis 10.30

Weekdagen

Vr 19.00

Za 11.00

11 Kerkrade (Duitstalig) Kerk St. Maria ter Engelen

Pannesheiderstraat 71, 6462 EB

Bleijerheide/Kerkrade

Tel. : +31 (0)45 567 13 97

Zon- en feestdagen:

Hoogmis 9.30

De erediensten worden verzorgd door de

priesters van de Priorij St. Bonifacius

Bottroper Strasse 295, D-45356 Essen

Tel. : +49 (0) 20 166 49 22

LUXEMBURG

12 Luxemburg Kapel Saint Hubert

3316 Bergem

Tel. : +352 (0) 6 21 37 84 14

Tel. : +32 2 550 00 20

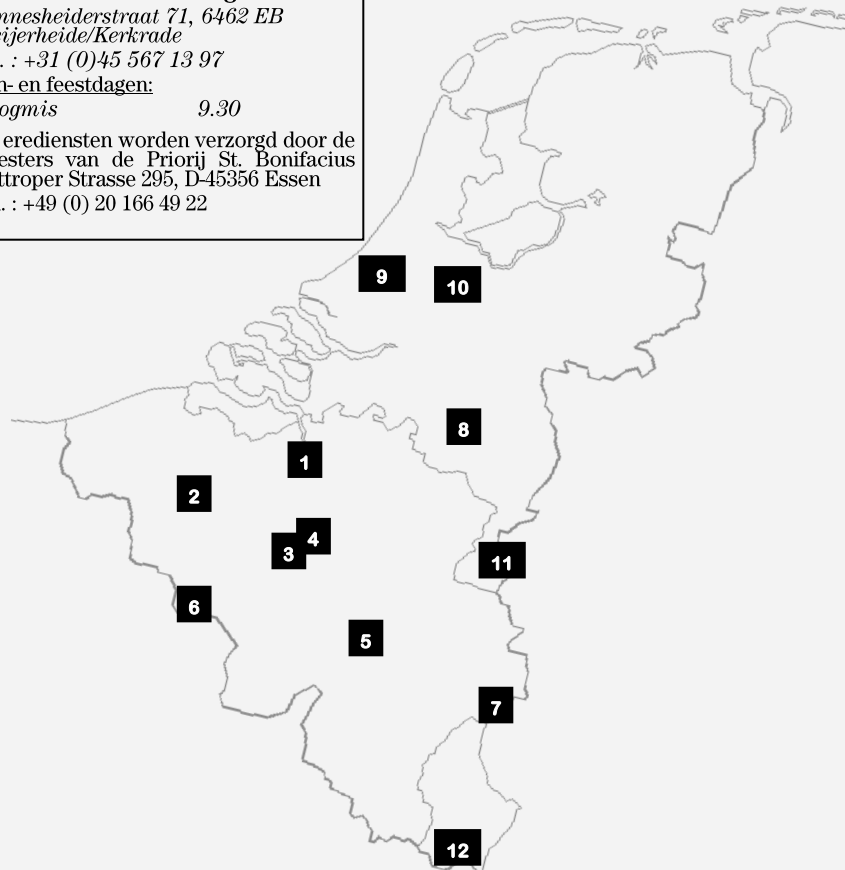
Zon- en feestdagen:

Hoogmis 17.30

Monstrans is het mededelingenblad van de Priesterbroederschap Sint-Pius X, van de Priorij van het Allerheiligste Sacrament, Hemelstraat 23, 2018 Antwerpen.

Verantwoordelijke uitgever :
E.H. Joseph Verlinden, Prior.

De 'Monstrans' wordt u thuis opgestuurd, indien u het ons laat weten.

Om de FSSPX in ANTWERPEN te steunen

IBAN : BE84 4062 0609 1159 – BIC : KREDBEBB

Beste vrienden en weldoeners,

Want al wat uit God geboren is, overwint de wereld; en dit is de overwinning, die de wereld overwint, namelijk ons geloof. Wie is het, die de wereld overwint, dan die gelooft, dat Jezus is de Zoon van God? Deze is het, Die gekomen is door water en bloed, namelijk Jezus, de Christus; niet door het water alleen, maar door het water en het bloed. En de Geest is het, Die getuigt, dat de Geest de waarheid is. (Joh. 5, 4-6)

Dierbare beminden in Christus; laat ons standvastig zijn in ons ware Geloof! En ook Dankbaar!

In het nieuwe nummer van ons Katholiek tijdschrift zijn deze twee deugden onder onze speciale aandacht: Geloof en Dankbaarheid.

Geloof in de Heilige Eucharistie, Engelenbrood, dat onze zielen voedt.

Geloof in het Eeuwig Leven: zo toepasselijk naar aanleiding van de begrafenis van een getrouwe Parochiaan, Mevrouw Amelia Verlinden. De onvergetelijk serene traditionele plechtige begrafenis heeft veel indruk nagelaten. Zij werd door haar eigen zoon opgedragen, ondersteund door meerdere medebroeders van heinde en verre.

De onoverwinnelijke machtige Voorzienigheid, heeft ons Monseigneur Marcel Lefebvre geschonken, als lichtbaken in bittere tijden voor de Heilige Katholieke Kerk; als Stichter van de Priesterbroederschap Sint-Pius X.

Dank zij de onverschrokken strijd van Monseigneur Lefebvre kunnen wij vandaag overal de Traditionele H. Mis bijwonen en de genaden ervan ontvangen.

Dit alles, in Christus Beminden, vervult ons hart met Dankbaarheid. Dankbaarheid voor de genade die tot ons komt, recht vanuit de HEMELSTRAAT! Hoe betekenisvol!

Dankbaarheid voor de getuigenis van ons Geloof; rotsvast besloten in de Processie naar aanleiding van

CORPUS CHRISTI door de straten van Antwerpen.

Een dag voor jong en oud. Maar vooral een dag waarop wij veel jeugd ontmoet hebben. Jeugd die gelooft in Jezus Christus en die de overwinning van Christus willen uitdragen.

Ja. Onze Lieve Heer is verrezen! Ja Hij triomfeerde of liever triomfeert over dood, zonde en duivel!

Maar herinnert u, de dag vóór de Verrijzenis: waar de Apostelen zich niet konden inbeelden van deze onvoorstelbare triomf van Christus. Ja de Apostelen waren bang. En wanneer Jezus aan hen verscheen, waren zij bevreesd en vol angst. Zij moesten nog groeien in hun Geloof. Wij ook.

Laat mij u een verhaal vertellen:

Ooit was Caesar, de Romeinse Keizer, op een overtocht over de oceaan. Metershoge golven kwamen op het schip af. De stuurman van het schip sidderde en beefde. "Waarom heb je angst, stuurman? Caesar is met u!" zei Caesar.

En Caesar, was al bij al, toch maar een gewoon mens. Een 'sterveling'.

Ook Jezus, zei aan zijn Apostelen tijdens een vreselijk zware storm: "Kleingelovigen". Jezus zei niet; "ongelovigen". Neen. Jezus zei: Kleingelovigen. Hun geloof moest nog groeien.

Dit is de hoofreden waarom wij retraites in de Hemelstraat prediken! Om aan onze zielen voedsel te geven.

Dit is de reden waarom wij pelgrimstochten organiseren. Bijvoorbeeld tussen Chartres en Parijs!

Dit is de reden waarom wij geestelijke concerten organiseren. Tot verheffing van ziel en geest.

En dit zijn ook de verwachtingen, die we koesteren in een sportdag voor en door de Traditie, komende September 2019.

We moeten ons niet alleen in knielende houding houden. Wij kunnen God, eren en danken met alles wat we ondernemen. Dus ook in sport!

Maar laat mij er vlug aan toevoegen, het is steeds prioritair om God te eren en te loven, in een sfeer van waar en devoot Katholicisme.

Op het einde van deze zomer, namelijk 31 Augustus en 1 September, vindt er bij onze noorderburen, in Zuid Holland een grote pelgrimstocht plaats van Gorcum naar Brielle. De tocht wordt georganiseerd door de Priesterbroederschap.

En denk nu niet: "das niks voor mij"! Dit is DE gelegenheid om samen te bidden, samen te zingen; samen te mogen zijn in Geloof en Liefde. Samen met Nederlandstalige gelovigen, van over de Rijks grens. Wij durven echt hopen dat onze wens, om SAMEN te zijn in al die fantastische aspecten en deugden!

Er zijn verschillende mogelijkheden tot deelname. *Primo*: de gehele pelgrimstocht Gorcum-Brielle. Wat uiteraard onze prioriteit geniet.

Secundo: een deelname vanaf de tweede dag, is ook mogelijk. Of zelfs een blijde deelname aan de Zaterdagavond festiviteiten inclusief de maaltijd.

Tertio: de plechtige Hoogmis op Zondagavond in kerk der Martelaren in Brielle!

Laat ons deze unieke manifestatie van Katholieke Traditie tot een onvergetelijke mijlpaal maken: een samenkomen van de Nederlandstalige Katholieke gemeenschappen van Nederland en België.

Dat geeft kracht en steun aan ons geloof.

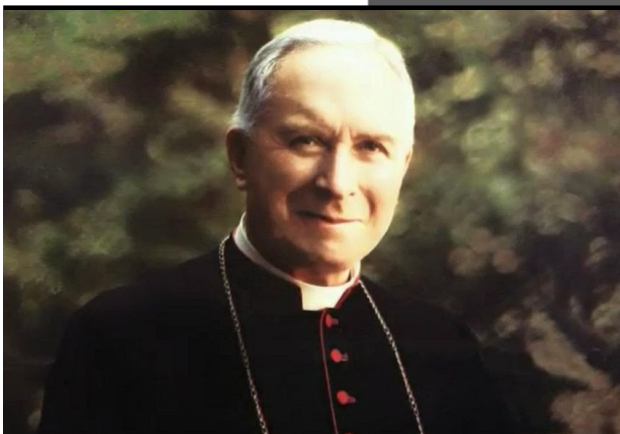
Dat laat onze geestelijke batterijen op.

Daarna zullen wij nog een reden te meer ontdekken om dankbaar te zijn.

En kom bidden in Gorcum-Brielle! ☒

Mgr. Marcel Lefebvre

Stichter van de Priesterbroederschap Sint-Pius X

Preek van Z. E. Mgr. Lefebvre op Sacramentsdag 1976 in Écône

Vertaling: pater Da Silva

Bemide medebroeders, bemide gelovigen,

Als er één feestdag dierbaar is aan ons hart, aan het hart van de priester en de seminarist, aan het hart van iedere katholiek, dan is het wel het feest van Sacramentsdag. Is er wel iets groters, verheveners, goddelijkers in onze godsdienst, dan het sacrament van de Eucharistie? Wat had de Heer meer kunnen doen om ons de liefde te tonen, die Hij ons toedraagt, meer overtuigend en meer werkdadig, dan ons zijn Lichaam en Bloed, zijn Ziel en zijn Godheid na te laten onder de gedaanten van brood en wijn. We hebben zojuist de grootheid ervan bezongen in het epistel, het graduale, het alleluia-vers en het evangelie. Daarmee ons geloof beleden in de H. Eucharistie. Het geloof dat heden ten dage praktisch in twijfel wordt getrokken door de houding die men aanneemt tegenover de Eucharistie. Door gemis aan eerbied jegens Ons Heer, werkelijk tegenwoordig onder de gedaanten van brood en wijn. Daarom willen we meer dan ooit ons geloof in de Allerheiligste Eucharistie belijden en zijn we blij vandaag hier samen te zijn rondom Jezus en zijn H. Sacrament, en Hem de hulde van ons geloof in zijn Godheid en van onze aanbidding te bewijzen. Daarom is al sinds eeuwen in de Kerk de gewoonte ingeburgerd, die een traditie is geworden, op deze feestdag van het Allerheiligste Sacrament aan Onze Heer Jezus Christus de openbare hulde van onze aanbidding te brengen, overall, in de dorpen en steden, kleine zowel als grote, in abdijen en kloosters. Reeds het Concilie van Trente heeft bepaald dat deze gewoonte van de verering van de Heer in het openbaar, bewaard moet blijven, ook al opdat andersdenkenden bij het zien van het katholieke geloof in het Allerheiligst Sacrament zich aangetrokken mogen voelen door die openbare hulde van Onze Heer Jezus Christus, en tenslotte zelf gaan geloven in zijn Godheid, tegenwoordig in dit grote sacrament. Het Concilie van Trente moedigde dus het aloude gebruik aan, de traditie die Onze Lieve Heer in de Eucharistie vereert, van een plechtige omgang door de straten der steden en over de wegen van het land, zoals we aanstonds zullen doen. Het concilie voegde er de ernstige woorden aan toe: "Mogen degenen, die de Godheid van de Heer niet willen herkennen, als door Gods straffende hand met verblinding des harten worden getroffen, daar ze Onze Heer Jezus Christus weigeren te vereren."

Groot sacrament

Om al die redenen willen we met een groot en levendig geloof deze Sacramentsprocessie houden en tot de Heer zeggen: "Jezus, we geloven dat Gij in dit Sacrament werkelijk tegenwoordig zijt. We geloven het vandaag twee-, drie-, viermaal zoveel als anders, voor al degenen die er niet meer in geloven, die slechts minachting hebben voor uw Heilig Sacrament, of het zelfs heiligschennend bejegenen."

Met deze akte van geloof zullen we het gebed verbinden, dat de Heer ons geloof moge vermeerderen: "We geloven, Heer, kom ons ongelooft te hulp, want hier ligt de grondslag en het bewijs van ons katholiek geloof". Zoals we heel toepasselijk met de H. Schrift kunnen zeggen: "Is er wel een godsdienst, waarin God de mensen meer nabij is dan in het katholicisme?" Daarin toont het de ware godsdienst te zijn, omdat God niet meent dat Hij zichzelf verlaagt door tot ons te komen en ons zichzelf te schenken in zijn Vlees en Bloed. God verlaagt zich niet, Hij blijft waarachtig God, maar wij moeten Hem onze eerbied en aanbidding betuigen. Het is niet omdat God ons met zoveel eenvoud en liefde tegemoet komt dat wij Hem met oneerbiedigheid mogen behandelen; integendeel we moeten Hem onophoudelijk dank zeggen voor zijn overgrote, oneindige, goddelijke liefde, waarmee Hij zo dicht bij ons wil blijven en onder ons wonen.

Eerste Communie

Bemide gelovigen, tracht u de grote ogenblikken van het leven te herinneren, waarop gij die tegenwoordigheid van Onze Heer Jezus Christus in het heilige Sacrament bijzonder diep hebt gevoeld. Ik ben er zeker van, dat de dag van uw eerste H. Communie daar een heel aparte plaats inneemt en die herinneringen u misschien nog het helderst voor de geest staan. Hoe hebt ge toen God gedankt, dat ge zijn Lichaam en Bloed mocht ontvangen. Hoe goed waart ge voorbereid door uw ouders, uw priesters, die zoveel van u hielden en u tot de H. Tafel hebben doen naderen met grote eerbied in uw hart en ziel, opdat ze de tempel gingen worden van het Lichaam en Bloed des Heren. En hoe vaak hebt ge sinds die dag de H. Eucharistie mogen ontvangen om de bijzondere genaden te vragen die gij nodig had voor uzelf, uw gezin, uw kinderen, uw zieken, voor familieleden die zich van God vervreemdden. Op die kritieke ogenblikken waren uw heilige Communies nog vuriger en hebt ge Onze Lieve Heer gevraagd: "Red hen Heer, red hun ziel, verlaat hen niet, doe het uit liefde tot hen, toon uw barmhartigheid!" En bij elke feestelijke gelegenheid: een verjaardag, of het feest van één van uw kinderen, hebt ge ongetwijfeld opnieuw dat gevoel van dankbaarheid gehad jegens de Heer in de Eucharistie.

Maar niet enkel bij bijzondere gelegenheden, voortdurend in de loop van ons leven hebben we het H. Sacrament nodig. Tracht u zich het leven van een christen in te denken zonder de Eucharistie, zonder die buitenge-

**De indrukwekkende bloemenver-
siering van het altaar in de He-
melstraat voor Sacramentsdag**

proevingen te doorstaan. Hoe vaak was het ons als priesters gegeven de H. Communie naar zieken te mogen brengen en stervenden bij te staan. Wat een geluk voor die zielen, in hun lijden uit de hand van de priester hun God te ontvangen. Wat een bron van troost en steun en moed voor hen!

Jezus heeft in dit sacrament een buitengewoon groot wonder van liefde verricht. Hij had werkelijk niet meer voor ons kunnen doen. En daarom moeten we Hem hier ook onze grote wederliefde betonen.

Sacrament van geloof

Maar de H. Eucharistie is vooral het sacrament van het geloof, geheim des geloofs, mysterium fidei. Men

zou het de hoeksteen van het geloof kunnen noemen, het teken waaraan men de goede katholiek kan herkennen. Men herkent hem aan een diep overtuigd, werkdadig geloof aan Onze Heer, waarachtig tegenwoordig in de H. Eucharistie. Dit sacrament is dus werkelijk het geheim van ons geloof. Het is ook het geheim van onze hoop. De Heer zelf zegt het ons: "Wie mijn Vlees eet en mijn Bloed drinkt, heeft eeuwig leven en Ik zal hem doen opstaan op de laatste dag." Hij zal onze verrijzenis en ons leven zijn. Het Lichaam van Onze Heer Jezus Christus, tegenwoordig in ons arm lichaam is een waarborg voor onze verrijzenis, is reeds het eeuwig leven dat we in ons hebben en dat ons niet meer verloren zal gaan. Zelfs in het uur van onze dood zal er in onze ziel die kiem van de lichamelijke opstanding ten eeuwige leven zijn, omdat we ons verenigd hebben met Onze Heer in de H. Eucharistie. Het is nogmaals de Heer zelf die het ons zegt. En juist dat gedeelte van het Evangelie heeft de Kerk gekozen voor de Mis voor de overledenen: "Et ego resuscitabo eum in novissimo die; en Ik zal hem

wone gave die God ons geschonken heeft. Zouden we ons dan niet als wezen gevoelen, eenzaam en een weinig door God verlaten? Maar met de H. Eucharistie wordt het heel anders. Wanneer we nu behoefte hebben, eens met Hem te praten, Hem een kort bezoek te brengen en Hem eenvoudig te komen zeggen dat we Hem liefhebben, of wanneer we bijzondere hulp nodig hebben, kunnen we naar onze kerken en kapellen gaan, neerknielen voor Onze Heer Jezus Christus, misschien helemaal alleen voor het Allerheiligste, en de goede God bidden: "Kom me te hulp, want ik ben in grote moeilijkheden, Ik heb zware beproevingen te verduren. Kom m'n kinderen te hulp." En dan bent ge heengegaan, hebt de kerk weer verlaten, getroost en gesterkt. En dat gevoel, ik ben er van overtuigd, hebt ge ook gehad na elke zondagsmis.

Wat een zegen is die zondagsmis! Al die gelovigen, verenigd rond de Heer, deelnemend aan zijn lijden, delend ook in zijn Lichaam en Bloed, en weer naar huis gaand met vrede en geluk in de ziel, troost en vreugde in het hart, bereid om zonodig met de Heer te lijden en de be-

« Het is niet genoeg om de jeugd te beminnen. Ze moeten weten dat ze bemind zijn. »
(H. Johannes Bosco)

29/06/2009—29/06/2019

Uit dankbaarheid voor de 10 jaar
priesterschap van E.H.

Louis Bochkoltz

FSSPX

priester van Jezus-Christus
en dienaar van de Heilige Maagd Maria

« Wij zijn onnuttige knechten. Maar als wij ons best niet doen, zijn wij zelfs niet waardig om knecht genoemd te worden. »
(Fulton Sheen)

Christus in de storm op het meer van Galilea,
Rembrandt (1633)

Jezus sprak tot het meer: « Zwiġg, wees stil! » De wind ging liggen, en het werd heel stil. (Mk 4, 39)

Hier is een afbeelding "storm op zee" van de beroemde Rembrandt Harmneszoon van Rijn (1606-1669). Rembrandt was een specialist in 'clair-obscur'.

Vele van Rembrandts werken baden in donkere kleuren om meer aandacht te kunnen scheppen in verlichte delen, die de kunstenaar zo treffend wist te accentueren.

Onze Lieve Heer, bewerkstelligt hier eigenlijk hetzelfde met ons! Hij scheidt "mysterie" in ons leven. Mysterie dat mystieke kracht geeft, resulterend in een rotsvast vertrouwen in de Heer. En de goddelijke deugd van Geloof: het onzichtbare dat ons sterkt in een bovennatuurlijk vertrouwen.

Laat ons een onwankelbaar Geloof en vertrouwen hebben in Onze-Lieve-Heer. Al lijkt Hij zelfs te slapen... Hij blijft bij ons en Hij blijft in ons.

doen opstaan op de jongste dag." Geheim des geloofs, geheim van de hoop, geheim ook van de liefde.

En op dit laatste punt zou ik nog eens bijzonder de nadruk willen leggen, op de werkdadigheid van die liefde, die teweeggebracht wordt door het H. Sacrament van de Eucharistie. We hebben haar allen nodig, ook wij die het geloof bezitten en rooms-katholiek willen blijven tot aan de laatste ademtocht. Maar daarvoor moeten we in de liefde blijven. En dit sacrament is het teken en het zinnebeeld van de liefde, door de liefde van de Heer. Want waarom heeft de Heer brood en wijn gekozen voor zijn H. Sacrament? Ge weet het, men heeft u al vaak van het zinnebeeld van brood en wijn gesproken. Maar het is goed telkens weer eraan te worden herinnerd. Brood is de vrucht van vele graankorrels, tot meel vermalen, vermengd en gekneet tot deeg, vormen ze één brood. Hetzelfde geldt voor de wijn, product van een grote hoeveelheid geperste druiven. Wanneer Onze Heer de gedaante van brood en wijn heeft gekozen voor zijn Eucharistie, dan is het om erop te wijzen dat zijn gelovigen onder elkaar een echte eenheid moeten vormen alvorens in Hem te worden veranderd. Als we geen onderlinge liefde hebben, niet werkelijk met elkaar verenigd zijn, is de Heer ook niet echt werkdadig in ons tegenwoordig. Hij kan zijn intrek niet nemen in een ziel die de voornaamste van alle deugden, de liefde, niet bezit. Laten we dus altijd bezielde zijn met gevoelens van naastenliefde. Het is bedroevend dat mensen die zich alle weken, zelfs alle dagen, met de Eucharistie voeden, nog zo weinig door die deugd worden beheerst. Dat ze menen op alles en allen kritiek te moeten hebben, zich telkens tot lichtvaardig oordelen laten verleiden en hun afkeer laten blijken voor personen, voor wie ze eigenlijk sympathie moesten hebben. Nemen we ons vandaag, op Sacraments-

dag ernstig voor, niet alleen vast te houden aan het geloof in, en de hoop op de Eucharistie, maar ook gehecht te blijven aan de liefde die er de vrucht van moet zijn. Deze liefde bewijst overtuigend de tegenwoordigheid van Onze Heer Jezus Christus in onze ziel.

Sacrament van de liefde

En dit zeg ik in het bijzonder tot u, beminde seminaristen, en heel bepaaldelijk tot diegenen onder u, die dezer dagen tot priester zullen worden gewijd: naastenliefde moet vooral in de priester aan de dag treden. Hoe anders zouden de gelovigen die tot uw priesterlijke bediening hun toevlucht nemen in u de priester kunnen erkennen, iemand die door de Heer is uitverkoren om zijn Eucharistische Offer op te dragen, zijn Lichaam en Bloed op het altaar tegenwoordig te stellen, het grootste bewijs van zijn liefde. Hoe zouden de gelovigen zich kunnen indenken, dat het werktuig van die liefde van de goede God geen liefde aan de dag zou leggen in zijn omgang met de gelovigen. Door het geduld, de nederigheid, de welwillendheid, de eenvoud, waarmee ge naar hen luistert, die tot u komen om raad en hulp en troost, zult ge tonen dat ge priester zijt. Ge moet een hart vol medelij hebben voor de mensen. In het bijzonder moet ge gaarne willen biechtoren. Het sacrament van de Biecht is één van de mooiste uitingen van de liefde van een priester. Zelfs wanneer hij urenlang moet blijven biechtoren, moet hij dat met blijdschap doen. Dat deed de H. Pastoor van Ars en vele heilige priesters die hun leven in de biechtstoel hebben doorgebracht. Het was de uiting van hun grote liefde. Die liefde hebben ze geput in de H. Eucharistie. Ik ben ervan overtuigd, beminde seminaristen, dat gij dergelijke priesters wilt worden. Dat verwachten van u de gelovigen, die hun hoop op Écône hebben gesteld. Om heilige priesters vragen ze, die vóór alles liefdevol zijn. Allen een goed hart toedragen, die hen komen raadplegen, troost en opbeuring bij hen zoeken. Dan zult ge priesters zijn naar het Hart van de Heer, vervuld van zijn liefde.

Die genade zult ge vooral vragen aan de allerheiligste Maagd Maria. Men kan niet van de H. Eucharistie spreken zonder aan haar te denken. Immers, wanneer zij haar inwilliging niet had gegeven, dan zouden wij ook de H. Eucharistie niet hebben. Omdat ze haar 'fiat' heeft gesproken, hebben we nu de vreugde en het geluk Onze Heer Jezus Christus te bezitten op onze altaren en in onze tabernakels.

Vragen we dus aan Onze Lieve Vrouw, ons die liefde te schenken die zijzelf zo goed heeft gekend, zo goed heeft bewaard in Jezus haar Zoon.

In de Naam van de Vader, en de Zoon, en de Heilige Geest. Amen. ☒

SPORTDAG VAN DE TRADITIE

Zaterdag 14 September

10U 30
VOETBALTOERNOOI
Inschrijving - 10€ per team - vóór 1ste september
via laurentvanderlinden@telenet.be / 0475 65 34 56
(Lunch mogelijk voor 3€)

14U
VOLLEYBAL EN BASKETBAL

15U
KINDERVOETBAL

18U 30
AVONDETEN
6€ per volwassene - 3€ per kind
Huisgemaakte desserts zijn welkom

20U
Gezellig samenzijn rond een kampvuur

TEDEREEN WELKOM!

SPORTCENTRUM "BERENTRODE" | GROTE DOELSTRAAT 1 | 2820 BONHEIDEN

Priorij van het Allerheiligste Sacrament
Hemelstraat, 23 2018 Antwerpen
hemelstraat.info@fspx.be

Geestelijke Oefeningen van Sint-Ignatius

Gemengd :
Maandag 8 - Zaterdag 13
Juli 2019

voor Dames :
Maandag 14 - Zaterdag 19
Oktober 2019

In deze Monstrans publiceren wij geen « Brief aan moeders ». Maar wij hebben het toch over moeders. Voor de moeder van E.H. Verlinden moeten wij bidden en van de H. Monica, moeder van de H. Augustinus, kunnen wij één en ander opsteken.

Uit de belijdenissen van Sint-Augustinus (boek 9)

Monica voelt haar dood naderen

Zulke dingen zei ik, al was het ook niet in die vorm en met deze woorden, maar niettemin, Heer, weet gij, dat wij op die dag dergelijke gesprekken voerden en dat onder dat praten deze wereld met al haar genoegens waardeloos voor ons werd. Gij weet ook dat mijn moeder toen zei: “Wat mij betreft, mijn zoon, ik vind in dit leven al nergens meer genoeg in. Wat ik hier nog moet doen en waarom ik nog hier ben, ik weet het niet, want mijn verwachting van deze wereld is ten einde. Een reden was er waarom ik nog wat in dit leven verlangde te blijven: de wens om jou alvorens ik zou sterven als katholiek christen te zien. Meer dan ten volle heeft mijn God mij die gunst geschonken, zodat ik je nu zie als zijn dienaar en zelfs als een die het aardse geluk versmaad heeft. Wat doe ik hier nog?”

Ziekte van Monica

Wat ik daarop heb geantwoord, komt me niet duidelijk meer in mijn herinnering, omdat intussen... Na amper vijf dagen - veel langer was het niet - ging zij met koorts naar bed. En terwijl ze ziek lag, verloor ze op een dag het bewustzijn en lag gedurende korte tijd buiten kennis. Wij snelden toe, maar zij kwam spoedig weer bij, en toen ze mij en mijn broer aan haar bed zag staan, zei ze tegen ons op de toon

van iemand die een vraag stelt: ‘Waar was ik?’ Vervolgens keek ze ons aan, die verbijsterd stonden van droefheid, en ze zei: “Jullie moeten je moeder hier begraven.” Ik bleef zwijgen en trachtte mijn tranen te weerhouden.

Maar mijn broer daarentegen zei iets waardoor hij de wens uitsprak dat ze niet in den vreemde, maar in haar vaderland zou sterven, alsof dat beter zou zijn. Toen zij dat hoorde kreeg haar gezicht een verontruste uitdrukking, en keek zij hem afkeurend aan, omdat hij zoiets dacht. Vervolgens wendde zij haar blik naar mij en zei: “Hoor eens wat hij zegt”. En kort daarna zei ze tot ons beiden: “Begraven jullie dit lichaam maar waar het uitkomt; laat de zorg daarover jullie niet hinderen; één ding vraag ik jullie slechts: dat jullie aan het altaar van de Heer mij gedachtig zijn, waar jullie ook zijn zullen”. En nadat ze deze gedachte met de woorden die ze ter beschikking had tot uiting had gebracht, zweeg ze en onderging ze de kwelling van haar verergerende ziekte.

H. Maria, Moeder Gods, bid voor ons.

Amelia Illegems

Weduwe van de Heer Jean Verlinden

Ruisbroek, 27 mei 1931
Ruisbroek, 22 juni 2019

*Op U Heer heb ik vertrouwd,
in der eeuwigheid
zal ik niet beschaamd worden.*

Dat zij ruste in vrede!

Families Verlinden & Illegems

Ik evenwel liet mijn gedachten gaan over uw gaven, onzichtbare (Kol. 1,15) God, over de gaven die gij in de harten van uw gelovigen doet dalen en waar zulke bewonderenswaardige vruchten uit voortkomen; en daarover denkende was ik verheugd en bracht ik u dank, omdat mij weer voor de geest kwam wat ik wist: met hoeveel zorg zij altijd getobd had over het graf, dat ze voor zichzelf naast het lichaam van haar man reeds tevoren had laten klaarmaken. Aangezien zij namelijk in grote eendracht geleefd hadden, was het ook haar wens - de menselijke geest is nu eenmaal te weinig in staat om de goddelijke dingen te bevatten - dat aan dat geluk nog iets anders zou worden toegevoegd en door de mensen zou worden vermeld: de haar verleende gunst, dat na haar verblijf overzee de aarde van de beide echtgenoten door dezelfde aarde bedekt werd.

Op welk ogenblik overigens die ijdele wens door de volheid van uw goedheid had opgehouden in haar hart te

leven, was mij niet bekend en ik was blij verrast dat haar gezindheid mij op die wijze was gebleken, al had zij overigens ook tijdens dat gesprek aan het venster bij de woorden ‘Wat doe ik hier nog?’ niet laten blijken dat ze in haar vaderland wenste te sterven. Naderhand hoorde ik ook, dat zij tijdens ons verblijf in Ostia op een dag al met enkelen van mijn vrienden, waar ik zelf niet bij was, en in moederlijke vertrouwelijkheid had zitten praten over de

geringschatting voor dit leven en de weldaad van de dood; die vrienden, verbaasd over zoveel mannelijke kracht in een vrouw - een kracht die haar door u gegeven was - hadden haar toen gevraagd of zij er niet tegenop zag haar lichaam op een plaats achter te laten die zo ver van haar eigen stad verwijderd was. “Voor God” antwoordde zij hun, “is niets ver weg, en ik hoef niet bang te zijn dat Hij op het eind van de wereld de plek niet vindt, waar Hij mij ten leven moet wekken!”

Dood van Monica

Zo is dan op de negende dag van haar ziekte, in het zes en vijftigste jaar van haar leven en in het drieëndertigste jaar van het mijne die godvruchtige en vrome ziel van haar lichaam gescheiden. Ik drukte haar de ogen toe en in mijn binnenste stuwde zich een mateloos grote droefheid op, die in tranen dreigde over te stromen. ☒

Wat is de situatie tussen de Priesterbroederschap Sint-Pius X en Rome?

De Priesterbroederschap Sint-Pius X is een uitvloeisel van de Kerk. Ze is, dankzij de Voorzienigheid, geboren in de Kerk en voor de Kerk. Ze ontving de officiële goedkeuring van de bisschop van Fribourg op 1 november 1970. Op 18 februari 1971 ontving aartsbisschop Lefebvre een approbatie vol lof van de Congregatie voor de Clerus, bij monde van kardinaal Wright, prefect van deze dicasterie, en getekend door de secretaris van voornoemde congregatie, aartsbisschop Palazzini.

In 1974 reisden twee apostolische visitatoren, bisschop Albert Descamps, Secretaris van de Pauselijke Bijbelcommissie en Mgr. Guillaume Onclin, Ondersecretaris van de Commissie voor de Herziening van het Canoniek Recht, naar Écône. De prelaten schandaliseerden de seminaristen en de seminarieprofessoren door hun houding en vooral door hun theologische standpunten.

Volgend op dit bezoek stelde aartsbisschop Lefebvre op 21 november 1974 een verklaring op, dat zijn verlangen duidelijk maakte om trouw te blijven aan wat de Kerk altijd gepraktiseerd en geleerd heeft:

Wij houden, met geheel ons hart en geheel onze ziel, vast aan het Katholieke Rome, beschermer van het Katholiek Geloof en van de tradities nodig voor de bewaring van dit geloof, aan het Eeuwige Rome, leraar van wijsheid en waarheid.

Anderzijds weigeren wij, en hebben wij altijd geweigerd te volgen het Rome van de neomodernistische en neoprottestantse strekking, dat zichzelf duidelijk heeft geopenbaard in het Tweede Vaticaans Concilie, en na het Concilie in alle hervormingen die eruit zijn voortgevloeid.

“Zonder enige opstandigheid, enige bitterheid of enige wrok” vervolgde aartsbisschop Lefebvre zijn werk van priesters op te leiden. Maar vanwege zijn weigering de Nieuwe Mis en de conciliaire hervormingen te aanvaarden, werd aartsbisschop Lefebvre in 1976 getuchtigd middels een suspensie *a divinis*.

Van 1976 tot 1988, ondanks de canonieke moeilijkheden en het debacle van de ‘Conciliaire Kerk’, bleef de Priesterbroederschap zich ontwikkelen en haar werk over de wereld uitbreiden.

In 1988, aanschouwend hoe de toestand van de Kerk enkel maar verslechterde, en geschandaliseerd door de oecumenische ontmoeting te Assisi in 1986, besloot aartsbisschop Lefebvre bisschoppen te wijden, om op die manier er voor te zorgen dat zijn werk voortgezet zou worden.

Na verscheidene maanden van over en weer brieven sturen aan de autoriteiten in Rome en ondanks de hoop tot een overeenstemming te komen, begreep aartsbisschop Lefebvre dat ze misbruik hadden gemaakt van hem, met hun bedrieglijke leugen dat hij een opvolger zou bekomen. Bijgestaan door bisschop de Castro Mayer, die speciaal hiervoor van Brazilië overgekomen was, wijdde hij op 30 juni 1988 vier bisschoppen.

Op 1 juli 1988 werd een edict van excommunicatie uitgevaardigd. Aartsbisschop Lefebvre en de Broederschap beschouwden dit edict van excommunicatie als ongeldig, in het bijzonder gezien de noodtoestand waarin de Kerk zich bevond. Op 21 januari 2009 werd het edict van excommunicatie van de vier bisschoppen gewijld door aartsbisschop Lefebvre ingetrokken door een ander edict, in opdracht van paus Benedictus XVI.

Sinds 2000 en de pelgrimstocht van de Priesterbroederschap Sint-Pius X naar Rome tijdens het Heilig Jaar, werden de contacten tussen Rome en de FSSPX hernomen. Essentiële doctrinaire maar ook canonieke besprekingen vonden plaats. Desalniettemin blijven de Nieuwe Mis van Paulus VI en de liturgische en theologische hervormingen van Vaticanum II een groot obstakel.

Achter de vraag naar de canonieke status van de Priesterbroederschap ligt het echte probleem met de Kerk vandaag verborgen. Sinds het Tweede Vaticaans Concilie immers waait er een revolutionaire wind, die het geloof, de eredienst en de moraliteit aantast. Enkel de terugkeer van geestelijken naar de tweeduizend jaar oude leer en naar de Mis van alle tijden kan de “*rook van Satan*” verdrijven, die zelfs tot in het heiligste der heiligen is doorgedrongen. ☒

Volgende artikels:

- Legaal bestaan van de FSSPX
- Aanvullende jurisdictie en traditionele priesters
- De noodtoestand
- Wat is de kerkrechtelijke situatie van de FSSPX

658 priesters in de FSSPX

Na de priesterwijdingen van de FSSPX in juni 2019 zijn er 13 nieuwe priesters bij gekomen om de rangen van het priesterlijk werk te versterken.

De FSSPX heeft nu 658 priesters, waaronder drie bisschoppen, evenals 128 geprofeste broeders en 74 Zusters-Oblaten.

Open Kerken - concert

Ook dit jaar was ons geestelijk concert en echt geestelijke gebeuren. Het stond in het teken van het H. Hart.

Op zondag 2 Juni heeft onze organist en voorzanger, François Houtart de liturgische of gregoriaanse gezangen van het misformulier van het H. Hart als rode draad genomen en daartussen de andere muziekstukken tot hun recht laten komen. We kregen buiten de gregoriaanse zangen werken van Bach, Krebs, Lemmens en Rheinberger te horen en genieten. Zo was er een mooi evenwicht en deze opvatting is zeker voor herhaling vatbaar.

Dit jaar was de gastmuzikant niemand minder dan de Cellist Alexandre Debrus. Het is zeker een geestelijke verrijking een concert bij te wonen in eigen gebedshuis. En het was georganiseerd in het kader van 'Open Kerken'. Nadien mochten we nog kennis maken met onze muzikanten, vanuit een andere gezichtshoek, op de receptie na het concert. En dat is altijd mooi en mensverrijkend. ☒

Chartres - Parijs 2019

E.H. Bochkoltz 10 jaar Priesterschap

Op 29 juni 1867 heeft Paus Pius IX de 19 Martelaren van Gorcum heilig verklaard. Het is de bekroning van hun geloofsmoed bijna 300 jaar na hun marteldood op de 9^e juli 1572.

De 19 martelaren bleven 43 jaren lang begraven, zonder dat de katholieken gelegenheid hadden hun lichamen op te graven. Dit gebeurde pas tijdens de wapenstilstand tussen Spanje en de Verenigde Provinciën in 1615.

Toen Mgr. Bottemanne, Bisschop van Haarlem, in 1889 de Broederschap van de Martelaren van Gorcum oprichtte richtte hij haar als doel de HH. Martelaren bijzonder te vereren, hun standvastigheid in de belijdenis van het geloof na te volgen en door hun machtige voorspraak het behoud en de uitbreiding van het geloof en de bekering van de niet-katholieken te verkrijgen.

Dit doel staat ons nu niet minder voor ogen! Wij leven in een tijd die veel overeenkomst vertoont met de tijd van de Martelaren. En louter menselijke middelen zijn in de huidige wanorde op godsdienstig en zedelijk gebied niet genoeg, daarom moeten wij de hemel bestormen met gebed de crisisstorm te bedaren en opnieuw gezondheid te brengen. De Heiligen in de hemel zullen ons helpen, als we maar met hun samenspannen! Kiezen wij voor getuigenis, gebed en offer! Dit is de weg, die wij van onze kant te gaan hebben! En daarom gaan wij op bedevaart van Gorcum naar Brielle op 31 augustus en 1 september 2019! Kijken wij naar onze geloofshelden!

De hoofdfiguur bij de martelaren is de pastoor van Gorcum, Lenaert van Vechel. Hij heeft een kapelaan, Claes Poppel (een Vlaming), en Govaert van Duynen, een rustend priester. In Gorcum is er ook een Fransiscanen-klooster met 13 monniken, waarvan Nicolaas Pieck de Gardiaan is.

De geuzen zijn een samenraapsel van verarmde edellieden, calvinistische vluchtelingen, afvallige geestelijken en gespuis. Zij leven van piraterij. Als zij de Engelse wateren moeten verlaten komen ze op 1 april 1572 voor Den Briel en lukt het hen de stad in te nemen. De bevolking kiest er hun zijde. Daarna nemen ze verschillende steden langs het water in, geholpen door het anti-Spaanse en protestantgezinde deel van de bevolking. Na de inname van Dordrecht verschijnen ze nu met 13 schepen en 150 mannen voor Gorcum. Pastoor Lenaert spoort de zijnen aan tot trouw aan Kerk en koning. Er zijn slechts 20 Spaanse soldaten onder bevel van Gaspar Turck om de stad te verdedigen. Hoewel de inwoners de stad gemakkelijk zouden kunnen verdedigen groeit hun verslagenheid met het uur, waarschijnlijk door het besef dat er veel protestantsgezinde verraders onder hen zijn. Op donderdag 26 juni openen ze de poorten. De Spaanse soldaten en de geestelijken en enkele vurige Katholieken trekken zich terug in de 'Blauwe Toren'. Brant, de geuzenhoofdman, doet een aanval maar wordt teruggeslagen. Dan belooft hij de bezetting vrije aftocht en ze geven zich over. Twee vurige Katholieken worden echter direct terechtgesteld en de geestelijken gevangen gezet...het woord van een geus is niet veel waard. Enkele andere priesters worden bij hen gevoegd.

Nicolaas Pieck wordt in de gevangenis met een koord om zijn hals over een deur opgetrokken en ze laten hem vallen, meerdere keren tot hij geen teken van leven meer geeft. Ze blakeren hem de wangen, neus en mond met een brandende kaars en werpen hem, in de mening dat hij dood is, in een hoek.

Als Nicolaas Pieck later bijkomt spreekt hij de anderen moed in, zij biechten bij elkaar. In de stad proberen verschillende burgers hen vrij te krijgen. De pastoor komt even vrij, kan op 2 juli nog voor een laatste keer preken -tot woede van de geuzen- maar wordt terug opgepakt. Geslagen en beschimpt komt hij terug bij de andere gevangenen. Familie van Nicolaas Pieck probeert hem ook vrij te krijgen, maar hij wil bij zijn medebroeders blijven.

De geuzen besluiten dan de gevangenen in stilte uit Gorcum te laten verdwijnen, voordat de inwoners van Gorcum hen vrij zouden kunnen krijgen. Daarom worden de Martelaren in de nacht van zaterdag 5 op zondag 6 juli naar het ruim van een stinkende mosselschuit overgebracht om naar Den Briel te worden gevaren. In Dordrecht worden ze in een ander schip gestopt. Voor geld mag het gepeupel de 'papen' komen bekijken en naar hartenlust beledigen.

De volgende ochtend worden zij in Brielle bij de hoofdman van de geuzen, Willem Van Der Marck, Heer van Lumey (uit Lummen), ontscheept. Zij moeten onder het zingen van het "Salve Regina" rond een galg en door de straten gaan waarbij de geuzen met stokken op hen slaan, zodat hun schouders weldra geheel met bloed overdekt zijn. Na een vloed van scheldwoorden brengen ze hen naar de onderste gevangenis.

Twee maal worden de geestelijken naar het stadhuis gebracht, waar nog eens geprobeerd wordt hen van het geloof te laten afvallen. Lenaert van Vechel zegt niet te kunnen begrijpen dat men hen door vrees voor de dood tot geloofsafval wil brengen. Iets anders is het als zij kunnen aantonen dat het Katholicisme niet de ware leer van Christus zou zijn. De predikant gaat er op in en zegt dat hij hen eens het ware Woord Gods zal uitleggen dat door de papen is vervalst. Daarop vraagt Lenaert: Waar is dan het ware Woord Gods te vinden?" "In de H. Schrift" antwoordt de ander. Daarop zegt Lenaert: "Maar hoe is de H. Schrift tot ons gekomen?" De protestant durft niet te antwoorden, want hij zou moeten zeggen: "Door de Kerk en de Paus". Na een stilte schelden ze Lenaert uit en brengen hem terug in de kerker. Ook de anderen zijn bewonderenswaardig in hun geloofstrouw, behalve drie, zij worden van hen afgescheiden.

Op de avond van de 8^e juli zijn Graaf Van Der Marck en de geuzen dronken, en woedend gelast hij - als reactie op een brief van Willem van Oranje voor invrijheidsstelling - de priesters en monniken meteen op te hangen.

Men brengt hen naar een oude schuur van het vroegere Augustijnenklooster Ter Ruggie en ontnemt hen bijna alle kleding. Nicolaas Pieck bemoedigt de anderen om moedig te sterven, tot hij met een touw rond zijn hals van de ladder geduwd wordt. De jonge Franciscaner-

broeder Hendrik, bezwijkt bij het zien van de stuiptrekkingen van de gehangenen en voor het aandringen van de predikant en neemt in ruil voor zijn geloof de vrijheid aan. De Franciscaan Jeronymus van Weert kookt en geeft op de ladder staand de predikant zo een schop dat deze omvalt. De geuzen storten zich als wilde dieren op de ondergardiaan, die niet ophoudt met bidden en zijn broeders te vermanen.

Pastoor Lenaert van Vechel toont zielengrootheid. Bij het bestijgen van de ladder houdt hij even in waarop de oudere Govaert van Duynen zegt: "Welnu, meester Lenaert, waarom maken wij hier geen haast, om ons naar het feestmaal te begeven, dat ons is bereid! Leve God, vandaag nog zullen wij met de Heer en het Lam bruiloft vieren, daar hoog in de hemel." Te midden van zijn gezellen, waarvan sommigen in doodsangst zijn, straalt voortdurend zijn gelaat van heilige blijdschap bij de gedachte aan de hemel. Als hij hoort dat zijn beulen, door medelijden bewogen, hem in vrijheid willen stellen, antwoordt hij "Neen, neen," en terwijl hij voortgaat om de ladder te beklimmen, "geen genade, haast u mij met mijn broeders te verenigen." Als het koord om zijn hals dichtsnoert, zegt hij: "Ik zie de hemelen geopend." En een weinig later: "Als ik tegen iemand iets misdaan heb, bid ik u, ter liefde Gods, het mij te willen vergeven."

Tenslotte wordt onder de lichamen een kuil gegraven, de beulen hakken de touwen door en laten zo de licha-

men in het gezamenlijke graf storten, waar zij 43 jaren later worden teruggevonden.

Zij, dragen de eeuwige gloriekroon en hun bloed is het zaad gebleken van de Kerk in onze Lage Landen. Laat ons hun naam eer aandoen!

"Libertatis primitiae" - de eerstelingen van de vrijheid - zo luidt het opschrift van het stadhuis te Brielle. De eerstelingen van de vrijheid zijn zij geworden in een veel diepere en mystieke zin! Hun levensoffer deed, doet en zal doen neerdalen een stroom van genaden over de Lage Landen! ☒

Hoe verloopt de bedevaart Gorcum-Brielle?

Vervoer: - kom met uw eigen auto naar Gorinchem (andere naam voor Gorcum) vandaar gaan de chauffeurs met hun auto naar de Brielle en komen terug met een busje om te stappen
- neem contact op met uw priorij om samen vervoer te regelen.

Begin: Zaterdag 31 aug. 8 uur; Oude St. Janstoren, Krijtstraat 1, Gorinchem: De bedevaart van Gorcum naar Brielle begint in de kerk waar de H. Lenaert van Vechel zijn priesterlijk werk verrichtte. In de toren van zijn kerk mogen wij de H. Mis lezen! Na deze grote geestelijke verkwikking en een ontbijt stappen de bedevaarders met de vlaggen op kop naar de haven van Gorcum, waar Pater de Beer de relikwie van één van de Martelaren ter verering toont. De volwassenen gaan de weg waarlangs de Martelaren van Gorcum per schip vervoerd zijn, 72 km. te voet, na. Maar geen schrik! Onderweg zijn er regelmatig pauzes met toiletmogelijkheid, waterbevoorrading en ... als stapconditie niet al te best is, is er altijd de mogelijkheid om wat te helpen bij de logistiek, de voorbereiding van de bbq, of het tenten opzetten op de camping.

Voor de kinderen is er een speciaal aangepast programma. Zij stappen een gedeelte van dat wat de volwassenen doen, maar op hun eigen tempo en met speciale begeleiding. Ook zal een spel voor de afwisseling niet ontbreken!

Zaterdag 31 aug. vanaf 19 uur; Camping 'De Oude Maas', Achterzeedijk 1A, Barendrecht: Bij aankomst op de camping, waar allerlei voorzieningen zijn, is er na het eten een kampvuur. Laat die kans om elkaar beter te leren kennen niet voorbij gaan! Het is een mogelijkheid om contact te maken met andere families! Voor de nodige nachtrust wordt er wel vanaf 11 uur de stilte bewaard.

De volgende dag stappen we dan verder langs het water.

Zondag 1 sept. 13.30 uur; Middagpauze op Plaatweg 2A in Spijkenisse: Van hieruit is het nog bijna 16 km. tot op de parking bij de Jumbo-supermarkt voor de oude stadspoort van Brielle.

Zondag 1 sept. 16.30 uur; Oostdam/Kaaistraat, stadspoort Brielle: Op de parking bij de Jumbo-supermarkt voor de oude stadspoort van Brielle voegen alle andere mensen zich erbij die enkel het laatste stuk (1,7 km.) in processie meestappen.

Zondag 1 sept. 18 uur: Plechtige H. Mis opgeluisterd door het koor St. Caecilia uit Leiden in de bedevaartskerk van de HH. Martelaren van Gorcum, waar ook een gedeelte van hun relikwieën ligt. Na de H. Mis bieden de vrijwilligers van de bedevaartskerk koffie of thee aan.

Wie slechts één dag kan stappen moet dat zeker doen. Het is ook mogelijk om zaterdagavond aan te komen en tot zondagavond mee te doen, of ook enkel 's avonds voor de bbq en kampvuur 'gezellig' te blijven!

KOM MEE!!!

31/08 EN 1/09 2019

BEDEVAART GORCUM - BRIELLE

*Voettocht voor katholiek herstel!
Voor roepingen!*

📍 **Zaterdag: 08.00u**
Oude St. Janstoren,
Krijtstraat 1, Gorcum

📍 **Zondag: 16.30u**
Stadspoort Brielle,
Oostdam/Kaaistraat

Aanmelden: Inschrijfformulier
vóór 18 Augustus!

- Naar Priorij St. Clemens
Heuvel 23, 5674, RR Nuenen
- Of naar c.debeer@fsspx.email

Vervoer vanuit Antwerpen:
hemelstraat.info@fsspx.be

BEZOEK DE WEBSITE van de FSSPX in de BENELUX:

<http://fsspx.be/nl>